

РЕШЕНИЕ

№ 11182

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ АСП. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА Гражданско дело № 20211110151313 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба на “*****” АД против Ю. Г. Г., с която е предявен установителен иск за установяване съществуването вземането на ищеца за цена на питейна вода, за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК.

Ищецът „*****“ АД е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение срещу Ю. Г. Г. за сумата 5926,42 лева, представляваща предоставени от ищеца услуги по доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води за периода 03.02.2015г.- 09.10.2018г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното плащане, както и мораторна лихва в размер на 40,27 лв. за периода 06.09.2018г.- 08.11.2018г.

След постъпило възражение по реда на чл. 414 ГПК са предявени установителни иски за вземанията, предмет на издадената заповед за изпълнение.

Ищецът „*****“ АД извежда субективните си права при твърдения, че между него и ответника съществува облигационно правоотношение по доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води за имот, намиращ се на адрес: гр. *****. Ищецът сочи, че ответникът бил носител на правото на собственост върху имота за периода на доставка на питейна вода. При това положение, на основание §1, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ДР на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ) и чл. 3, ал. 1 от Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребителите за ползване на водоснабдителни и канализационни системи (Наредба № 4/2004г.), същият се явява потребител на ВиК услуги за горепосочения имот. В исковата молба са наведени твърдения, че през процесния период доставил питейна вода в имота,

като ответникът не изпълнил задължението си да престира насрещно, като плати цената на питейната вода. В исковата молба се развиват съображения, че ответникът, след като през 2006г. придобил правото на собственост върху имота, не бил изпълнил задължението си по действащите Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК оператор „*****“ АД, а именно при промяна на собствеността или на правото на ползване да подаде до ВиК оператора документи, удостоверяващи придобиването или прекратяването правото на собственост или правото на ползване на имота. След извършена служебна справка в имотния регистър, ищецът префактурирал неплатените задължения за предоставените услуги за периода от 01.02.2012г. до 09.10.2018г. на името на ответника.

При изложените фактически твърдения ищецът моли съда да установи съществуването на вземането му за сумата 5926,42 лева, представляваща предоставени от ищеца услуги по доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води за периода 03.02.2015г.- 09.10.2018г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното плащане, както и мораторна лихва в размер на 40,27 лв. за периода 06.09.2018г.- 08.11.2018г. за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 04.06.2021г. по ч.гр.д. № 28647 по описа за 2021г. на Софийския районен съд, 170 състав.

Ответникът Ю. Г. Г., в срока по чл. 131 ГПК, е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск по основание и размер. В отговора се навеждат доводи, че с подадената уточнителна молба ищецът е прибавил нов период на доставка на питейна вода, като по този начин е извършил недопустимо изменение на иска за установяване на вземането му, за което е издадена заповед за изпълнение. Същият оспорва, че в имота е доставена питейна вода, която по количество отговаря на претендираната цена. Посоченото възражение е аргументирано с доводи, че ищцовото дружество не било отчело реалното потребление на вода от страна на ответника, т.к. не били издавани ежемесечни фактури за дължимите суми. В отговора са наведени доводи, че не е ясно как ищецът е начислил количеството вода, чиято цена се претендира. В тази връзка поддържа, че не са представени карнети за отчет на водомерите. Релевира се възражение за изтекла погасителна давност.

В обобщение, ответникът счита предявените искове за неоснователни и моли да бъде поставено решение, с което същите да бъдат отхвърлени.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Съгласно представеното извлечение от книгите, водени в имотния регистър, на 14.07.2006г. по партидата на ответника е вписана ипотека за ½ ид.ч. от имот, представляващ апартамент № 14, намиращ се в гр. София, кв. „Хладилника“, ул. „Никола Й. Вапцаров“ № 15, бл. 18, вх. А, ет. 7, а на 19.07.2006г. е вписан договор за продажба, съгласно който ответникът е придобил правото на собственост върху ½ от процесния имот.

Ищецът е издал фактури за доставената питейна вода- фактура № *****/06.08.2018г., за отчетен период 03.02.2015г.- 09.12.2015г. за периода 681,58 лева; фактура №

*****/ 06.08.2018г., за отчетен период 10.12.2015г.- 09.12.2015г., за сумата 1029,26 лева; фактура № *****/ 06.08.2018г., за отчетен период 10.12.2016г.- 11.07.2017г., фактура № *****/ 06.08.2016г., за отчетен период 10.08.2017г.- 12.09.2017г., за сумата 115,84 лева; фактура № *****/ 06.08.2016г., за отчетен период 13.09.2017г.- 10.10.2017г., за сумата 95,39 лева; фактура № *****/ 06.08.2016г., за отчетен период 11.10.2017г.- 09.11.2017г., за сумата 21,47 лева; фактура № *****/ 06.08.2016г., за отчетен период 10.11.2017г.- 10.01.2018г., за сумата 214,31 лева; фактура № *****/ 06.08.2016г., за отчетен период 11.01.2018г.- 09.02.2018г., за сумата 111,46 лева; фактура № *****/ 06.08.2016г., за отчетен период 10.02.2018г.- 09.03.2018г., за сумата 18,98 лева; фактура № *****/ 06.08.2016г., за отчетен период 10.03.2018г.- 11.04.2018г., за сумата 122,60 лева; фактура № *****/ 06.08.2016г., за отчетен период 12.04.2018г.- 10.05.2018г., за сумата 107,75 лева; фактура № *****/ 06.08.2016г., за отчетен период 11.05.2018г.- 11.06.2018г., за сумата 35,53 лева; фактура № *****/ 06.08.2016г., за отчетен период 12.06.2018г.- 10.07.2018г., за сумата 107,75 лева; фактура № *****/ 09.08.2016г., за отчетен период 11.07.2018г.- 09.08.2018г., за сумата 111,46 лева; фактура № *****/ 17.09.2018г., за отчетен период 10.08.2018г.- 12.09.2018г., за сумата 15,54 лева; фактура № *****/ 17.09.2018г., за отчетен период 10.08.2018г.- 12.09.2018г., за сумата 15,54 лева; фактура № *****/ 09.10.2018г., за отчетен период 13.09.2018г.- 09.10.2018г., за сумата 100,32 лева.

Пред настоящата инстанция са назначени съдебно- техническа експертиза и съдебно-икономическа експертиза.

Съгласно заключението на съдебно- техническата експертиза, за процесния имот е начислявана питейна вода на база, според броя на обитателите в имота. Вещото лице сочи, че през процесния период за имота е начислявана питейна вода на база четирима обитатели, докато действителния брой обитатели са двама. За периода 03.02.2015г.- 09.10.2018г. в процесния имот е доставена питейна вода на стойност 2110,51 лева.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

За уважаване на иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 198о, ал. 1 Закона за водите вр. чл. 40 Наредба № 4 от 14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на потребители за ползване на водоснабдителни и канализационни системи в тежест на ищеца е да докаже, че ответникът е потребител на В и К услуги по възникнало между страните облигационно правоотношение, че в процесния период ищецът е доставил В и К услуги в претендираните количества в посочения обект, чиято стойност възлиза поне на претендираната сума.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

Предоставянето на В и К услуги на потребителите срещу заплащане се осъществява от В и К оператори, като в границите на една обособена територия само един оператор може да извършва тази дейност- арг. чл. 198о, ал. 1 и [ал. 2 ЗВ](#). В настоящия случай е безспорно, че

оператор на В и К услуги на територията на гр. София е ищцовото дружество.

Съгласно разпоредбата на [пар. 1, буква "а"](#) от ДР на [Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги](#) потребители са юридически или физически лица- собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги. Съгласно разпоредбата на чл. 9а от Наредба № 4 от 14.09.2004 год. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи промяната на носителя на правото на собственост, на строеж или на ползване на водоснабдения обект има действие спрямо оператора от деня на промяната по партидата на потребителя по реда, определен в договора или в общите условия. Конкретиката на случая сочи, че ищецът е представил справка от Агенция по вписванията, съгласно която ответникът е носител на вещното право на собственост върху 1/2 ид.ч. от имота, а по отношение на другата 1/2 ид.ч. от имота е вписана ипотека. Имотният регистър е система от данни за недвижимите имоти на територията на Република България и се състои от партидите на отделните имоти. Съгласно чл. 44, ал. 1 Правилника за вписванията /ПВп/ писмените справки се състоят в издаване удостоверения за вписванията, отбелязванията или заличаванията, както и в издаване преписи или извлечения от съществуващите вписвания, отбелязвания или заличавания по книгите, или от партидата на лицата, а според чл. 45 ПВп удостоверенията се отнасят: а) за определени лица; б) за определени недвижими имоти; в) за определено време. Според чл. 80 ЗКИР актът се вписва, ако праводателят е вписан в имотния регистър като носител на правото, освен при придобиване на право по давност. Съгласно чл. 82, ал. 1 ЗКИР съдията по вписванията разпорежда да се извърши вписването, след като провери дали са спазени изискванията на закона, както и предвидената от закон форма на акта, с който се признава, учредява, прехвърля, изменя или прекратява вещното право.

Предвид указания в ПВп и ЗКИР, представената справка е годна да установи притежанието на вещно право на собственост, както и основаната на това договорна обвързаност с дружеството. От друга страна, не е проведено насрещно доказване, че през процесния период притежаваното от нея право на собственост е било отчуждено в полза на друго лице. По отношение на вписаната ипотека, следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 167, ал.3 ЗЗД, ипотека може да се учреди само върху имоти, които при сключването на договора принадлежат на лицето, което я учредява. Страна по договора за ипотека може да бъде само собственика на недвижимия имот, като последният може да бъде длъжник по главното правоотношение или трето лице, което се е съгласило да обезпечи вземането на кредитора към длъжника по главния дълг. Изложеното налага изводът, че към датата на учредяване на ипотека, процесният имот е собственост на ответника.

Предвид изложеното, следва да се приеме, че през процесния период между страните е налице облигационно правоотношение, породено от договор за предоставяне на водоснабдителните и канализационните услуги по отношение на процесния имот.

Спорен между страните е въпросът през процесния период доставено ли е в имота количество питейна вода, съответстващо на претендираната цена.

Два са подходите, въз основа на които се определят потребените водни количества, за имоти в сграда- етажна собственост- 1) при наличие на водомери потребените количества се определят съобразно разпоредбите на чл. 32 и чл. 35 от Наредба № 4/ 2004г.; 2) при липса на водомери потребеното водно количество се определя на база брой обитатели и определено месечно потребление по реда на чл. 39, ал. 5 и 6 от Наредба № 4/ 2004г.

Конкретиката на случая сочи, че водомерите в имота не са водени на отчет и доставеното количество питейна вода е изчислено “на база”, за четирима обитатели в имота.

Количеството изразходвана вода от водоснабдителната система на оператора се измерва чрез монтираните на всяко водопроводно отклонение водомери- чл. 32, ал. 1 Наредба № 4/ 2004г., а за сгради- етажна собственост- въз основа на измереното количество, отчетено по общия водомер на водопроводното отклонение за определен период от време, което се разпределя между отделните потребители въз основа на отчетите за същия период от време на всички индивидуални водомери след общия водомер, като първо се отчита общият водомер в присъствието на представител на потребителите, а след това се отчитат индивидуалните водомери - чл. 32, ал. 2 и 3 от посочената наредба. Съгласно чл. 32, ал. 4 с.н., отчетените данни се установяват чрез отбелязване в карнет, заедно с датата на отчитане на общия водомер и на индивидуалните водомери и подписа на потребителя или негов представител, освен в случаите на отчитане по електронен път.

Съгласно заключението на съдебно- техническата експертиза ищецът неправилно е начислил питейна вода за четирима обитатели, като вещото лице дава заключение, че количеството доставена вода следва да се определи на база двама обитатели в имота. Настоящият състав на съда намира, че на заключението на СТЕ следва да бъде дадена вяра. Вещото лице е специалист, притежаващ специални знания от съответната област, като в пълнота и компетентно е дал отговор на поставените пред експертното изследване задачи.

В обобщение, при съвкупната преценка на събраните доказателства съдът достига до извода, че вземането на ищеца е доказано по основание. Относно неговия размер, доколкото по делото не са представени доказателства, опровергаващи констатациите на вещото лице, относно достоверността на отчетените данни, съдът приема, че вземането на ответника е доказано и по размер. За пълното и с оглед оспорванията в отговора на исковата молба, следва да се посочи, че съгласно чл. 162 ГПК, в случаите, в които по делото не са налице достатъчно данни за размера на иска, съдът определя последният по своя преценка или ползва заключението на вещо лице. С оглед изложеното, дори и възраженията, касаещи нарушения на чл. 32 Наредба № 4/ 2004г. да се приема за основателни, то в обсъждания случай размерът на иска следва да се определи по преценка на съда.

Според чл. 34а, ал. 1, ал. 2 и ал. 5 Наредба № 4/ 2004г., индивидуалните водомери в сгради- етажна собственост, се проверяват за метрологична годност по искане и за сметка на потребителите, като при установен непроверен водомер количеството изразходвана вода се начислява по реда на чл. 39, ал. 6 от същата наредба. Нормата на чл. 34а, ал. 5 Наредба № 4/ 2004г. предвижда, че когато длъжностно лице на оператора установи потребители с непроверени индивидуални водомери съгласно ал. 1, срокът за извършване на проверка на

водомерите е три месеца. В случай, че след изтичането на този срок не е извършена периодична проверка на водомерите, количеството изразходвана вода се начислява по реда на чл. 39, ал. 6. Последната цитирана разпоредба препраща към чл. 39, ал. 5 от Наредба № 4/2014г. и по същество предвижда, че при наличие на непроверен водомер, месечното количество изразходвана, отведена и пречистена вода се начислява по 6 куб. м. при топлофицирано жилище и по 5 куб. м. при нетоплофицирано жилище за всеки обитател, като до извършване на проверката посочените количества вода се завишават всяко тримесечие с по 1 куб. м. за всеки обитател.

В конкретния случай е установено (от представения талон за пломбиране на водомери и заключението на вещото лице), че до 2020г. в жилището на ответника не е имало монтирани водомери. Ето защо и предвид липсата на насрещно твърдение от ответника, съответно на ангажирани доказателства, че в имота е бил монтиран водомер, който е бил проверен, респективно, че е бил метрологично годен, то следва извода, че са налице гореописаните предпоставки за служебно начисляване на потребление. Количеството питейна вода (при липса на оспорване на изводите на вещото лице по комплексната експертиза) следва да бъде определено на база двама обитатели в имота.

При извод за основателност на предявения иск, следва да бъде разгледано възражението за изтекла погасителна давност. Съгласно задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. по тълк. дело № 3/2011 г. на ВКС, ОСГТК, "понятието "периодични плащания" по смисъла на чл. 111, б. "в" от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД) се характеризира с изпълнение на повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми, без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. Следователно еднаквостта или различието на размера на задължението за плащане нямат отношение към характеристиката му като периодично, като единствено е необходимо той да е предварително определен или определяем.

Вземанията на ищцовото дружество съдържат изброените признаци на понятието, поради което представляват периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. "в" ЗЗД и за тях се прилага тригодишен срок на погасителна давност. Задълженията на потребителите на предоставяните от водоснабдителните дружества стоки и услуги са за изпълнение на повтарящи се парични задължения, имащи единен правопораждащ факт- договор, чийто падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите им са изначално определяеми, независимо от това дали отделните плащания са с еднакъв или различен размер.

Заявлението за издаване на заповед за изпълнение е подадено на 21.05.2021г. С подаването му е прекъсната давността за вземания, чиято изискуемост не е настъпила към посочената дата. Ето защо и всички претендирани суми за периода 21.05.2018г.- 09.10.2018г. се явяват погасени по давност.

Конкретиката на случая сочи, че за отчетните периоди 03.02.2015г.- 09.12.2015г.; 10.12.2015г.- 09.12.2015г.; 10.12.2016г.- 11.07.2017г.; 10.08.2017г.- 12.09.2017г.; 13.09.2017г.- 10.10.2017г.; 11.10.2017г.- 09.11.2017г.; 10.11.2017г.- 10.01.2018г.; 11.01.2018г.- 09.02.2018г.; 10.02.2018г.- 09.03.2018г.; 10.03.2018г.- 11.04.2018г.; 12.04.2018г.- 10.05.2018г., 11.05.2018г.- 11.06.2018г.; 12.06.2018г.- 10.07.2018г.; 11.07.2018г.- 09.08.2018г. ищецът е издал фактури на 06.08.2018г.

Съгласно разпоредбата на чл. 35 Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, показанията на водомерите се отчитат с точност до 1 куб. м за период, който се определя в общите условия или договора, но не по- дълъг от шест месеца. Когато периодът на отчитане на водомерите е по-дълъг от един месец, операторът ежесмесечно начислява служебно количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от редовно отчетените съответни периоди на предходната година. След отчитане на показанията на водомерите количеството вода се изравнява в съответствие с реалното потребление. Сходна е регламентацията и в Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от “*****” (ОУ). Съгласно чл. 23, ал. 1 ОУ на ищеца, показанията на водомерите на водопроводни отклонения се отчитат с точност до 1 куб.м. за период не по-дълъг от 1 месец- за потребители по чл. 3, т. 2 и 3 и за общи водомери на сгради- етажна собственост. Съгласно ал. 2 и ал. 3 на с.р. отчитането на индивидуалните водомери след общия водомер се осъществява най- малко веднъж на три месеца, до 24 часа след отчитането на общия водомер. В междинните периоди между два отчета В и К операторът ежесмесечно начислява количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от предходните 2 отчета. След отчитане на показанията на водомерите количеството вода се изравнява в съответствие с реалното потребление. Съгласно чл. 33 ОУ, ВиК операторът издава ежесмесечни фактури при наличие на консумация и/или служебно начисляване на количества. (2) Потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми за ползваните от тях В и К 11 услуги в 30-дневен срок след датата на фактуриране. По мнение на настоящия състав погасителната давност започва да тече от доставката на вода. Конкретиката на случая сочи, че ищецът не е изпълнил задължението си да отчита количеството доставена питейна вода и издаде фактура ежесмесечно, поради което и вземането е станало изискуемо от възникването му- с доставката на водата. Следва да се посочи и, че подобно поведение на доставчика, в светлината на засилената защита на потребителите, следва да се тълкува в полза на последните.

Предвид констатациите, че следва да бъде начислена на база двама обитатели в имота, определена по реда на чл. 162 ГПК, цената на доставената питейна вода в имота е 239,18 лева, до който размер искът е основателен. В частта над сумата 239.18 лева до сумата 5926,42 лева предявеният иск за установяване на вземането за цена на питейна вода следва да бъде отхвърлен. Искът за установяване на вземането за обезщетение за забава върху цената на питейната вода е основателен до сумата 20,14 лева, като в частта над сумата 20.14 лева до 40.27 лева предявеният иск следва да се отхвърли като неоснователен.

Относно разноските:

Относно разноските на ищеца:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство.

С оглед изхода на делото в полза на ищеца следва да се присъдят направените в заповедното производство в размер на 5,19 лева, първоинстанционното производство- в размер на 37,71 лева.

Относно разноските на ответника:

Ответникът е представил доказателства за направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 628,33 лева. Преди приключване на устните състезания пред настоящата инстанция, с молба от 06.10.2022г., ищецът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ответника.

Основният критерии при преценката за това дали размерът на адвокатското възнаграждение е справедлив и обоснован е фактическата и правна сложност на делото.

Фактическата сложност на едно производство се определя както от наличието на множество факти, които следва да се установят, така и от спецификата на доказателствените средства, които се ползват, за да се установят релевантните обстоятелства или от предмета и обсега на доказване, включително когато последното се провежда по индиции.

Правната сложност на гражданското производство е обусловена от приложимостта на релевантната правна уредба на материалните правоотношения. Когато приложимият закон е уреден в юридически актове от различен ранг, респ. в законодателство, което е наднационално това само по себе си обуславя правната сложност на делото. Последната може да бъде обусловена и от други фактори, като наличието на множество искове или множество жалби, необходимостта от ползване на специфични производства – напр. при отправяне на преюдициално запитване.

Когато съдът прави преценката си за това, дали едно производство представлява фактическа и правна сложност трябва да се вземе предвид и поведението на процесуалния представител на страната, извършените от него процесуални действия, както и тяхната релевантност за изясняване на делото от фактическа страна, съответно развитата процесуална активност по обосноваване на поддържаната позиция от правна страна. В тази връзка съдът, трябва да отчете не само спецификата на производството, но и известните му обстоятелства, когато съответният процесуален представител води множество сходни производства, с ангажирани идентични доказателства и доказателствени средства и с идентични доводи от правна страна.

Съдът съобрази, че фактическата и правната сложност на делото не е висока, поведението на процесуалния представител на ответника, извършените от него процесуални действия, както и тяхната релевантност за изясняване на делото от фактическа страна,

съответно развитата процесуална активност по обосноваване на поддържаната позиция от правна страна. С оглед изложеното, съдът счита, че възнаграждение в размер на 300 лева съответства на фактическата и правна сложност на делото, и на положения от адвоката труд. Съобразно отхвърлената част от иска, на ответницата следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 286,96 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Ю. Г. Г., с ЕГН *****, съществуването на вземането на “*****” АД, с ЕИК ***** за сумата 239.18 лева, представляваща цена на питейна вода, доставена в обект, намиращ се в гр. *****, за периода 16.8.2018г.- 09.10.2018г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение- 21.05.2021г., до окончателното плащане на сумата, за което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 04.06.2021г. по ч.гр.д. № 28647 по описа за 2021г. на Софийския районен съд, 170 състав.

ОТХВЪРЛЯ предявените от “*****” АД, с ЕИК ***** против Ю. Г. Г., с ЕГН ***** обективно съединени иски за установяване съществуването на вземането на “*****” АД, с ЕИК ***** за цена на питейна вода, доставена в обект, намиращ се в *****, над сумата 239,18 лева до сумата 5926,42 лева и за обезщетение за забава над сумата 20.14 лева до 40.27 лева, като неоснователни.

ОСЪЖДА Ю. Г. Г., с ЕГН *****, да плати на “*****” АД, с ЕИК *****, сумата 5,19 лева, представляваща направени в производството по ч.гр.д. № 28647 по описа за 2021г. на Софийския районен съд, 170 състав, разноски, сумата 37,71 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА “*****” АД, с ЕИК ***** да плати на Ю. Г. Г., с ЕГН *****, сумата 286,96 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноски, съобразно отхвърлената част от иска, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____